

Arrest

nr. 239 663 van 13 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 1 april 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. MICHOLT, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 4 september 2018 samen met hun vier minderjarige kinderen N., Y., A. en R., België zijn binnengekomen, dienden op 7 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers' vingerafdrukken werden genomen op 21 augustus 2017 in Griekenland (Eurodac). Op 15 februari 2019 beviel verzoekster in België van een zoon, Na.

1.2. Op 16 maart 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoekers reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 24 maart 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, M.N.A.Q., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 07/09/2018
Overdracht CGVS: 20/12/2018

U werd op 9 maart 2020 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord van 9u28 tot 10u51, in het bijzijn van een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester LECOMPTE loco Meester MICHOLT, was hierbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Dubai, de Verenigde Arabische Emiraten, op 3 maart 1988. U bent van Palestijnse origine, u bent Arabier en soennitisch moslim.

Sinds de leeftijd van vijf jaar verbleef u in de Gazastrook. Uw vader stierf in 2009 een natuurlijke dood, uw moeder stierf in 2010 een natuurlijke dood. Uw broers en zussen verblijven op heden in de Gazastrook.

In 2009 bent u gehuwd met Q.A.N.T. (CG (...), OV (...)). Samen hebben jullie vijf kinderen: N. (geboren op 2 oktober 2011), Y. (geboren op 18 januari 2013), A. (geboren op 6 juli 2015), R. (geboren op 25 december 2016) en Na. (geboren op 15 februari 2019). Daarnaast hebben jullie een kindje, A., dat in 2014 overleden is.

Samen met uw gezin verliet u de Gazastrook in oktober 2016. Jullie reisden via Egypte en Turkije naar Griekenland. In Griekenland verbleef u samen met uw gezin van 28 februari 2017 tot begin september 2018. Vervolgens reisden jullie via Duitsland door naar België, in België dienden jullie op 7 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Jullie hadden in Griekenland reeds een verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 6 juni 2018 kenden de Griekse autoriteiten jullie de vluchtelingenstatus toe. Jullie hebben steeds op het vasteland in Griekenland verbleven. Het was moeilijk voor u en uw gezin om in Griekenland te verblijven. Zo verwijst u naar de algemene socio-economische omstandigheden in Griekenland. U geeft aan dat er geen geschikte ondersteuning was, geen scholing, geen toegang tot werk en geen toegang tot medische zorg. U geeft aan dat u omwille van medische problemen verschillende medische consultaties en onderzoeken hebt gehad bij verschillende artsen, maar dat de medische opvolging niet gebeurde zoals ze hadden aangegeven. Ook uw zoontje had omwille van medische redenen specifieke behoeften, zoals aangepast schoeisel, maar deze verkregen jullie niet in Griekenland. Daarnaast kenden jullie tevens problemen met jullie buurman. Hij zocht problemen met jullie, riep op de kinderen als ze buiten speelden, tikte met een ijzeren staaf tegen jullie raam... Er zijn verschillende bemiddelingspogingen geweest tussen hem en uw gezin, maar uiteindelijk kregen jullie door de organisatie een nieuwe woning toegewezen en waren de problemen opgelost. Een week later verlieten jullie Griekenland. Bovendien werden jullie naar eigen zeggen geduwd in de richting van een vertrek uit Griekenland. Zo werd jullie gezegd dat jullie, eenmaal in het bezit van de reispas, Griekenland konden verlaten.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland dat u en uw gezin niet ondersteund zullen worden. Zo zullen jullie dakloos worden, geen toegang hebben tot medische zorg en zullen jullie kinderen geen toekomst hebben.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer. Enerzijds documenten uit de Gazastrook; met name: de originele paspoorten van u en uw gezin, de identiteitskaarten van u en uw echtgenote, uw geboorteakte, uw rijbewijs en internationaal rijbewijs, de registratie bij UNRWA, jullie huwelijksakte, de geboorteakten van de kinderen. Anderzijds documenten uit Griekenland: de tijdelijke verblijfsdocumenten uit Griekenland, uw medisch dossier uit Griekenland, schooldocumenten van de kinderen uit Griekenland en een attest uit het vluchtelingenkamp uit Griekenland. Jullie advocaat stuurde op 11 januari 2019 bovendien stukken door betreffende de algemene situatie in Griekenland. Tot slot worden door u ook de vonnissen neergelegd met betrekking tot de procedure staatloosheid in kader waarvan u en uw gezin als staatlozen erkend zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (zie document toegevoegd aan de blauwe map in uw dossier afkomstig van 'Hellenic Republic: Ministry of Migration Policy and Asylum', 12 november 2018), blijkt dat u en uw gezin reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk, u en uw gezin verwierven de vluchtelingenstatus in Griekenland op 6 juni 2018. Deze vaststelling wordt door u en uw echtgenote niet betwist (CGVS p.4, CGVS vrouw p. 3).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in

een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, integratie,... (CGVS p.5-8, CGVS vrouw p.4-6), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (CGVS p.6, CGVS vrouw p.5), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Met betrekking tot uw medische problematiek en de problematiek van jullie zoontje (CGVS p.5-8, CGVS vrouw p.4-6), waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Bovendien is er de vaststelling dat u en uw gezin korte tijd na de toekenning van de status vertrokken zijn wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. De bewering dat jullie na het verkrijgen van de positieve beslissing door de aanwezige instanties 'geduwd' werden naar een vertrek is louter een blote bewering die bovendien niets afdoet aan de appreciatie van het CGVS.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van problemen met de buurman, meer bepaald riep de buurman op de kinderen wanneer ze buiten speelden, tikte met een ijzeren staaf op jullie raam, klopte op uw deur om politie te sturen (CGVS p.6, CGVS vrouw p.4-5), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet wordt aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Bovendien werden de problemen met de buurman opgelost door de verhuis die in dit kader voor jullie geregeld werd (CGVS p.4, 6, CGVS vrouw p.4-5).

Het CGVS dient in dit kader volledigheidshalve op te merken dat het hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de hierboven besproken argumentatie. De documenten uit de Gazastrook hebben betrekking op de identiteit en herkomst van u en uw gezin die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. De tijdelijke verblijfsdocumenten uit Griekenland; de schooldocumenten van de kinderen uit Griekenland en het attest van verblijf in het vluchtelingenkamp worden door het CGVS niet betwist, deze stukken voegen op zich niets toe aan uw motieven. De medische documenten die u neerlegt uit Griekenland worden evenmin betwist, evenwel wijzigen ze evenmin iets aan de hierboven uitvoerig besproken appreciatie van het CGVS. Hetzelfde geldt voor de documenten die uw advocaat op 11 januari 2019 overmaakte aan het CGVS, waarin de algemene situatie in Griekenland besproken wordt. Het CGVS verwijst naar de omstandige motivering in voorliggende beslissing met betrekking tot uw persoonlijke situatie. De documenten die u neerlegt aangaande de procedure tot staatloosheid waarbij u en uw gezin erkend werden als staatlozen, doen tot slot niets af aan de appreciatie van het CGVS daar deze procedure los staat van de procedure waarin uw nood aan internationale bescherming beoordeeld wordt.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat het CGVS tevens in hoofde van uw echtgenote, Q.A.N.T. (CG (...), OV (...)), een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen heeft omwille van het feit dat Griekenland haar tevens internationale bescherming verleende.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Griekenland u internationale bescherming verleende en dat u niet teruggelaid mag worden naar de Gazastrook."

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, A.N.T.Q., luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 07/09/2018
Overdracht CGVS: 20/12/2018

U werd op 9 maart 2020 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord van 11u08 tot 12u07, in het bijzijn van een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, Meester LECOMPTE loco Meester MICHOLT, was hierbij aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn te Khan Younes in de Gazastrook op 13 januari 1989. U bent van Palestijnse origine, u bent Arabische en soennitisch moslima.

U heeft uw gehele leven in de Gazastrook verbleven. Uw ouders en uw broers en zussen verblijven tot op heden in de Gazastrook.

In 2009 bent u gehuwd met Q.M.N.A. (CG (...), OV (...)). Samen hebben jullie vijf kinderen: N. (geboren op 2 oktober 2011), Y. (geboren op 18 januari 2013), A. (geboren op 6 juli 2015), R. (geboren op 25 december 2016) en Na. (geboren op 15 februari 2019). Daarnaast hebben jullie een kindje, A., dat in 2014 overleden is.

Samen met uw gezin verliet u de Gazastrook in oktober 2016. Jullie reisden via Egypte en Turkije naar Griekenland. In Griekenland verbleef u samen met uw gezin van 28 februari 2017 tot begin september 2018. Vervolgens reisden jullie via Duitsland door naar België, in België dienden jullie op 7 september 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

Jullie hadden in Griekenland reeds een verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 6 juni 2018 kenden de Griekse autoriteiten jullie de vluchtelingenstatus toe. Jullie hebben steeds op het vasteland in Griekenland verbleven. Het was moeilijk voor u en uw gezin om in Griekenland te verblijven. Zo verwijst u naar de algemene socio-economische omstandigheden in Griekenland. U geeft aan dat er geen geschikte ondersteuning was, geen scholing, geen toegang tot werk en geen toegang tot medische zorg. U verwijst naar de medische problematiek van uw zoontje waarvoor hij aangepast schoeisel nodig heeft en naar de medische problemen van uw echtgenoot. Daarnaast kenden jullie tevens problemen met jullie buurman. Hij zocht problemen met jullie, riep op de kinderen als ze buiten speelden, tikte met een ijzeren staaf tegen jullie raam... Er zijn verschillende bemiddelingspogingen geweest tussen hem en uw gezin, maar uiteindelijk kregen jullie door de organisatie een nieuwe woning toegewezen en waren de problemen opgelost. Een week later verlieten jullie Griekenland. Bovendien werden jullie naar eigen zeggen geduwd in de richting van een vertrek uit Griekenland. Zo werd jullie gezegd dat jullie, eenmaal in het bezit van de reispas, Griekenland konden verlaten.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland dat u en uw gezin niet ondersteund zullen worden. Zo zullen jullie dakloos worden, geen toegang hebben tot medische zorg en zullen jullie kinderen geen toekomst hebben.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming verwijst u naar de documenten die door uw echtgenoot werden neergelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit de verklaringen die u voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) aflegde, blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde vluchtmotieven als uw echtgenoot, Q.M.N.A. (CG (...), OV (...); CGVS p.3-6). In zijn hoofde werd zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden. Dit omwille van het feit dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Bijgevolg wordt ook in uw hoofde uw verzoek niet-ontvankelijk bevonden. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat Griekenland u internationale bescherming verleende en u niet teruggeleid mag worden naar de Gazastrook."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren zes middelen aan.

- In een eerste middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- Schending van artikel 1A van de Conventie van Genève (1951);
- Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 3 EVRM;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”*

Verzoekers vatten dit middel samen als volgt: *“Gezien de huidige corona-pandemie is het voor verzoekers niet mogelijk om terug te keren naar Griekenland. Onvoldoende gezondheidszorg en overbevolking in de regio maken het onmogelijk om de nodige veiligheidsmaatregelen te nemen. Een terugkeer van verzoekers zou hen blootstellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling, aangezien ze een groot risico op besmetting zouden lopen. Eenmaal geïnfecteerd, zouden verzoekers geen toegang hebben tot de nodige gezondheidszorg.”*

Verzoekers verwijzen naar de opkomst van het coronavirus wereldwijd en de impact die dit virus kende in Griekenland (verzoekschrift, stukken 5 en 20). Zij wijzen erop dat, ondanks strenge maatregelen, er dagelijkse grote aantallen nieuwe besmettingen worden vastgesteld. Dit vormt een groot probleem voor de Griekse gezondheidszorg. Verzoekers wijzen op het gebrek aan medisch personeel en beschermend materiaal (*ibid.*, stuk 7) en het tekort aan juiste faciliteiten en ziekenhuisbedden op de intensieve zorg (*ibid.*, stuk 8) in Griekenland. Zij wijzen in het bijzonder op de situatie van vluchtelingen en migranten in Griekenland, waarbij een humanitaire ramp onvermijdelijk lijkt en de nood aan evacuatie op de Griekse eilanden hoog is, aldus verzoekers (*ibid.*, stukken 19 en 21). Zij menen bovendien dat rekening dient te worden gehouden met het effect van de genomen maatregelen tegen het coronavirus op migranten. Deze mogen niet leiden tot een schending van het non-refoulement beginsel (*ibid.*, stuk 22). Verzoekers wijzen volledigheidshalve ook nog op het feit dat België en Frankrijk repatriëringen hebben opgeschort wegens het virus (*ibid.*, stukken 9 en 10). Verzoekers besluiten aldus dat, gelet op de huidige gezondheidscrisis, een terugkeer naar Griekenland uitgesloten is, gezien zij in Griekenland zouden worden blootgesteld aan een reëel risico op besmetting en de kans op een effectieve toegang tot gezondheidszorg *“bijzonder klein”* is. Dit leidt volgens hen tot een onmenselijke behandeling en een schending van artikel 3 van het EVRM.

- In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- Schending van artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 3 E.V.R.M.;
- Schending van artikel 8 E.V.R.M.;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”*

Verzoekers vatten dit middel samen als volgt: *“Verzoekers hebben een zeer kwetsbaar profiel. Het gaat enerzijds om een gezin met vijf jonge kinderen. Daarnaast hebben eerste verzoeker en één zontje medische problemen. Door verzoekers terug te sturen naar Griekenland en hen geen opvang te bieden in België, wordt er door verweerster onvoldoende rekening gehouden met de medische situatie van verzoekers.”*

Zij benadrukken dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen erkent dat verzoeker en één van hun zonen medische problemen hebben. Verzoeker lijdt aan een tumor op zijn schildklier, zoals in Griekenland werd gediagnosticeerd, doch er werden geen medische behandelingen opgestart, hoewel verzoeker werd gemeld dat een operatie noodzakelijk was. Verzoekers zoon had nood aan aangepast schoeisel, doch dit werd hem niet gegeven. Zij benadrukken dat zij documenten hebben neergelegd ter staving van deze medische problemen.

Verzoekers achten de motivering in de bestreden beslissingen, dat deze problematiek voortvloeit uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in Griekenland, *“bijzonder kort door de bocht”*. Zij benadrukken dat Griekenland op de hoogte was van de medische problemen, maar dat zij desondanks niet de nodige hulp ontvingen. Zij achten de kans zeer groot dat zij geconfronteerd zullen worden met allerhande belemmeringen met betrekking tot de toegang tot de gezondheidszorg en dat dit, gelet op hun

ernstige medische situatie, betekent dat zij in onmenselijke of vernederende levensomstandigheden zullen terechtkomen in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.

Bovendien voeren verzoekers aan dat zij over een kwetsbaar profiel beschikken omdat zij een gezin zijn met vijf jonge kinderen. Zij wijzen in dit verband naar een arrest van de Raad (RvV 19 augustus 2019, nr. X).

Zij menen verder dat er geen enkele garantie is dat zij bij een terugkeer naar Griekenland dezelfde vorm van bescherming zullen krijgen. Zij wijzen er verder op dat de commissaris-generaal aan Griekenland geen enkele garantie heeft gevraagd aan de Griekse autoriteiten dat zij verzoekers zouden ontvangen in de omstandigheden waar zij als vluchtelingen recht op hebben overeenkomstig artikel 7 van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten. Indien er geen garanties worden gegeven over aangepaste opvangomstandigheden voor verzoekers met hun 5 jonge kinderen én over het feit of verzoekers de nodige medische zorgen zullen ontvangen, is er volgens hen “zonder meer” sprake van een schending van artikel 3 van het EVRM.

Verzoekers achten het aldus “onbegrijpelijk” dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening houdt met hun risicoprofiel en menen dat de bestreden beslissingen tot gevolg hebben dat zij gedwongen terug moeten keren naar Griekenland en er onvoldoende behandeld zullen worden voor hun medische problemen, in strijd met artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, hetgeen hun kwetsbaarheid “ontkent én negeert”.

- In een derde middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

“- Schending van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;
- Schending artikel 3 EVRM;
- Schending van artikel 20 tot en met 35 van de Kwalificatierichtlijn1;
- Schending van de zorgvuldigheidsplicht;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”

Verzoekers vatten dit middel samen als volgt: “Verzoekers kunnen niet rekenen op effectieve bescherming in Griekenland, zoals deze hen door de Kwalificatierichtlijn en de Conventie van Genève wordt gegarandeerd. Verweerster heeft de inhoud van het beschermingsstatuut niet grondig genoeg onderzocht.”

Verzoekers vatten de “zeer beknopte” bestreden beslissingen samen. Zij voeren verder aan dat in het arrest *Ibrahim e.a.* van het Hof van Justitie van 19 maart 2019, waarnaar de bestreden beslissingen verwijzen, gesteld wordt dat eigen handelingen van een persoon een beslissende factor kan zijn in het besluiten of er sprake is van een schending van artikel 4 van het Handvest. Zij achten dit echter in tegenspraak met de interpretatie van artikel 3 van het EVRM die het EHRM voorstaat. Deze interpretatie stelt volgens hen immers duidelijk dat “eigen gedragingen van een persoon, hoe onwenselijk of gevaarlijk ook, niet kunnen meegerekend worden bij de beoordeling van artikel 3 EVRM omwille van het absolute karakter van dit artikel.”

Verzoekers wijzen verder op “verregaande materiële deprivatie”. Zij voeren aan dat Griekenland de afgelopen jaren zware financiële problemen heeft gehad en parafraseren uit landeninformatie met betrekking tot de algemene economische situatie in Griekenland (verzoekschrift, stukken 11 en 13). Zij menen echter dat “niet [kan] beweerd worden dat de situatie van de eigen burgers even ernstig is als die van mensen die internationale bescherming genieten. Zo hebben personen die internationale bescherming genieten een bijkomend nadeel. Ze spreken de taal niet, ze kennen de maatschappij en de cultuur niet en ze hebben geen familie of sociaal netwerk om op te rekenen.”

Wat de “actuele situatie in Griekenland” betreft, stellen zij dat het land sinds 2015 wordt geconfronteerd wordt met een zeer groot aantal vluchtelingen en wijzen zij op de onmenselijke omstandigheden in de Griekse vluchtelingenkampen. De afgelopen weken en maanden is de situatie volgens hen verslechterd. Zij wijzen op protesten door de Griekse bevolking tegen de aankondiging van de bouw van nieuwe vluchtelingenkampen, het feit dat er sinds Turkije in februari besloot om zijn grenzen te openen als politiek

drukmiddel, opnieuw heel veel verzoekers om internationale bescherming toegekomen zijn in Griekenland (*ibid.*, stuk 14), omstandigheden die de “*perfecte voedingsbodem*” vormen voor groeiende xenofobie en structurele achterstand van mensen met een migratieachtergrond (*ibid.*, stukken 15 en 16).

Verzoekers gaan verder in op het “*gebrek aan medische hulp in Griekenland*”. Zij wijzen er andermaal op dat hen geen hulp werd verleend voor hun medische problemen. Zij citeren verder uit informatie (*ibid.*, stuk 31) waaruit volgens hen blijkt dat “[d]e gezondheidszorg in Griekenland te wensen over[laat] omdat het zwaar geraakt is door de economische crisis. Door de financiële tekorten kunnen zorgbehoevende personen niet genieten van adequate zorg.” Zij verwijzen verder nog naar informatie van RSA over de problemen bij de invulling van het beschermingsstatuut in Griekenland (*ibid.*, stuk 23).

Verzoekers besluiten dan ook dat zij in Griekenland geen effectieve bescherming genieten, gelet op de jarenlange overbelasting van het Griekse opvangsysteem en de recente toename van vluchtelingen. Zij menen tevens te hebben aangetoond dat Griekenland zijn verplichtingen onder het EU-recht niet nakomt en dat het risico bestaat dat zij “*wegens een situatie van extreme materiële armoede aan een onmenselijke of vernederende behandeling worden onderworpen.*” Bovendien moet rekening worden gehouden met een kwetsbaar profiel, zijnde dat zij een gezin zijn met vijf kinderen die hun land van herkomst zijn ontvlucht en een traumatisch verblijf kenden in Griekenland. Zij menen dat het niet aan hen kan worden verweten dat zij hoopten op een verbetering van hun situatie. Aldus hebben zij het vermoeden dat zij in Griekenland effectieve bescherming genieten weerlegd.

- In een vierde middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

“- *Schending van artikel 1A van de Conventie van Genève (1951);*
- *Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;*
- *Schending van artikel 3 EVRM;*
- *Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.*”

Zij vatten dit middel samen als volgt: “*Gezien de huidige corona-pandemie is het voor verzoekers eveneens onmogelijk om terug te keren naar Gaza. Onvoldoende gezondheidszorg en overbevolking in de regio maken het onmogelijk om de nodige veiligheidsmaatregelen te nemen. Een terugkeer van verzoekers zou hen blootstellen aan een onmenselijke en vernederende behandeling, aangezien ze een groot risico op besmetting zouden lopen. Eenmaal geïnfecteerd, zouden verzoekers geen toegang hebben tot de nodige gezondheidszorg.*”

Verzoekers gaan in op de impact van het corona-virus in Gaza en de gevolgen ervan voor de gezondheidszorg, rekening houdend met de Israëlische blokkade (verzoekschrift, stukken 23-28). Zij menen dat hieruit blijkt dat “*een terugkeer naar Gaza uit den boze is. Indien verzoekers naar Gaza terug dienen te keren, zullen zij blootgesteld worden aan een reëel risico op besmetting. Na een besmetting is er geen toegang tot voldoende gezondheidszorg, wat een onmenselijke behandeling inhoudt.*”

- In een vijfde middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

“- *Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;*
- *Schending van artikel 1A van het verdrag van Genève;*
- *Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.*”

Verzoekers vatten dit middel samen als volgt: “*Verzoekers hebben gegronde redenen om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin op basis van zijn afkomst.*”

Zij definiëren het begrip vluchteling aan de hand van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en passen de definitie toe op hun zaak. Verzoekers bevinden zich in België waar zij hun verzoek om internationale bescherming hebben ingediend op 7 september 2018. Zij wijzen er verder op dat zij, ondanks de lage erkenningspercentages in Griekenland, op basis van hun persoonlijke vluchtrelaas, als vluchteling werden erkend in Griekenland. Ook de commissaris-generaal trekt hun afkomst en identiteit niet in twijfel. Verzoekers benadrukken dat zij in Palestina bedreigd werden door Hamas. Zij kunnen zich niet beroepen op de bescherming van het land van herkomst.

- In een zesde middel voeren verzoekers een schending aan van de volgende bepalingen:

*“- Schending van artikel 48/4 a/b/c van de Vreemdelingenwet;
- Schending van artikel 3 EVRM;
- Schending van artikel 1A van het verdrag van Genève;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”*

Verzoekers vatten dit middel samen als volgt: *“Verzoekers hebben minstens recht op subsidiaire bescherming aangezien ze bij terugkeer naar Palestina een reëel risico lopen op ernstige bedreiging overeenkomstig artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Er is sprake van een situatie van voortdurend geweld in Gaza, met als gevolg systematische en voortdurende schendingen van de fundamentele mensenrechten. Het niveau van willekeurig geweld is dusdanig hoog dat er ernstige redenen zijn om toe te geven dat verzoekers, enkel door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon.”*

Zij geven een korte theoretische toelichting over de subsidiaire beschermingsstatus en benadrukken dat de commissaris-generaal de verplichting heeft om, aangaande volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen. Zij wijzen op hun Palestijnse herkomst, die in de bestreden beslissing niet wordt betwist, en naar niet-nader gespecificeerde rechtspraak van de Algemene Vergadering van de Raad. Zij menen echter dat de situatie recent radicaal gewijzigd is, waardoor zij voldoen aan de voorwaarden van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzen naar recente informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in Gaza (verzoekschrift, stukken 17-18) en naar eerdere rechtspraak van de Raad (RvV 8 april 2019, nr. X en RvV 6 mei 2019, nr. X). Zij menen dat er opnieuw sprake is van een voortdurende strijd tussen Israël en Hamas die de veiligheid van alle burgers bedreigt. Als gevolg daarvan bevinden verzoekers zich als Palestijnen in de Gazastrook in een situatie van grote onveiligheid. Hamas is meedogeneloos. Verzoekers menen dat zij, net als de rest van de bevolking van Gaza, systematisch worden blootgesteld aan schendingen van de fundamentele mensenrechten. Bovendien blijft niemand in Gaza gespaard van de gevolgen van de veiligheidssituatie, waardoor dit neerkomt op groepsvervolgung. Verzoekers besluiten dan ook dat zij erkend dienen te worden als vluchteling, minstens dat hen de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers informatie en persberichten met betrekking tot het coronavirus in Griekenland (stukken 4-8 en 19-22) en België (stuk 9), een arrest van het Hof van Beroep van Parijs van 16 maart 2019 (stuk 10), informatie en persartikels met betrekking tot de algemene toestand in Griekenland (stukken 12-16 en 30-32), informatie en persartikels met betrekking tot de veiligheidssituatie in Gaza (stukken 17-18) en het coronavirus in Gaza (stukken 23-29) toe aan het verzoekschrift.

2.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers' verzoeken om internationale bescherming al dan niet beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten laat niet toe om vast te stellen dat deze voorwaarden niet werden gerespecteerd.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de

benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekers internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing in hoofd van verzoeker, die werd overgenomen in de bestreden beslissing in hoofd van verzoekster, oordeelde immers terecht dat: *“Uit de elementen die voorhanden zijn (zie document toegevoegd aan de blauwe map in uw dossier afkomstig van ‘Hellenic Republic: Ministry of Migration Policy and Asylum’, 12 november 2018), blijkt dat u en uw gezin reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk, u en uw gezin verwierven de vluchtelingenstatus in Griekenland op 6 juni 2018. Deze vaststelling wordt door u en uw echtgenote niet betwist (CGVS p.4, CGVS vrouw p. 3).”*

Verzoekers betwisten deze motivering niet in hun verzoekschrift, noch brengen zij gegevens bij waaruit blijkt dat zij thans niet langer erkend zijn als vluchteling in Griekenland.

2.3. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van verzoekers om internationale bescherming in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 84-85 e.v.).

Verzoekers kunnen het vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers' terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekers niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

In zoverre verzoekers in hun verzoekschrift kritiek uiten op de rechtspraak van het Hof van Justitie, merkt de Raad op dat verzoekers niet aantonen dat de commissaris-generaal de rechtspraak van het Hof van Justitie verkeerd heeft weergegeven of geïnterpreteerd in de bestreden beslissingen.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat hun levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak.

Verzoekers citeren en voegen aan hun verzoekschrift landeninformatie toe (verzoekschrift, stukken 12-16 en 30-32) met betrekking tot de situatie voor verzoekers om internationale bescherming en personen die internationale bescherming genieten in Griekenland. De Raad wijst er vooreerst op dat informatie met betrekking tot de behandeling van verzoekers om internationale bescherming in Griekenland niet relevant is, omdat verzoekers als personen die internationale bescherming genieten, over een ander statuut beschikken dan een verzoeker om internationale bescherming. Verzoekers' huidige situatie kan dus niet

gelijk worden gesteld met de situatie die beschreven wordt in deze artikelen. Verder benadrukt de Raad dat landeninformatie met betrekking tot de situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de globale beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoekers niet in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 91).

Wat verzoekers' persoonlijke omstandigheden betreft, oordeelde de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, die werd overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, op pertinente en correcte wijze dat:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, integratie,... (CGVS p.5-8, CGVS vrouw p.4-6), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet (CGVS p.6, CGVS vrouw p.5), terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Met betrekking tot uw medische problematiek en de problematiek van jullie zoontje (CGVS p.5-8, CGVS vrouw p.4-6), waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Bovendien is er de vaststelling dat u en uw gezin korte tijd na de toekenning van de status vertrokken zijn wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. De bewering dat jullie na het verkrijgen van de positieve beslissing door de aanwezige instanties ‘geduwd’ werden naar een vertrek is louter een blote bewering die bovendien niets afdoet aan de appreciatie van het CGVS.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van problemen met de buurman, meer bepaald riep de buurman op de kinderen wanneer ze buiten speelden, tikte met een ijzeren staaf op jullie raam, klopte op uw deur om politie te sturen (CGVS p.6, CGVS vrouw p.4-5), moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet wordt aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige

schade. Bovendien werden de problemen met de buurman opgelost door de verhuis die in dit kader voor jullie geregeld werd (CGVS p.4, 6, CGVS vrouw p.4-5).

Het CGVS dient in dit kader volledigheidshalve op te merken dat het hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de hierboven besproken argumentatie. De documenten uit de Gazastrook hebben betrekking op de identiteit en herkomst van u en uw gezin die door het CGVS niet in twijfel worden getrokken. De tijdelijke verblijfsdocumenten uit Griekenland; de schooldocumenten van de kinderen uit Griekenland en het attest van verblijf in het vluchtelingenkamp worden door het CGVS niet betwist, deze stukken voegen op zich niets toe aan uw motieven. De medische documenten die u neerlegt uit Griekenland worden evenmin betwist, evenwel wijzigen ze evenmin iets aan de hierboven uitvoerig besproken appreciatie van het CGVS. Hetzelfde geldt voor de documenten die uw advocaat op 11 januari 2019 overmaakte aan het CGVS, waarin de algemene situatie in Griekenland besproken wordt. Het CGVS verwijst naar de omstandige motivering in voorliggende beslissing met betrekking tot uw persoonlijke situatie. De documenten die u neerlegt aangaande de procedure tot staatloosheid waarbij u en uw gezin erkend werden als staatlozen, doen tot slot niets af aan de appreciatie van het CGVS daar deze procedure los staat van de procedure waarin uw nood aan internationale bescherming beoordeeld wordt."

Het verweer in het verzoekschrift kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen.

Verzoekers voeren aan dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met hun kwetsbaar profiel als gezin met vijf kinderen en het feit dat verzoeker en één van hun zonen over medische problemen beschikken, waar zij geen medische behandeling voor kregen in Griekenland. De Raad merkt vooreerst op dat uit de verklaringen van verzoekers tijdens de persoonlijke onderhoud blijkt dat zij in Griekenland toegang hadden tot gezondheidszorg (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 5, 7, 8; Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 4, p. 5-6). Verzoekers voeren aan dat zij wel een diagnose, doch geen passende behandeling ontvingen voor hun medische problemen. De Raad wijst er evenwel op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zij Griekenland hebben verlaten in september 2018 (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 4), terwijl zij pas sinds 6 juni 2018 als vluchteling werden erkend (Landeninformatie, stuk 7, nr. 7). Gezien verzoeker tevens verklaarde dat hij drie maanden voor zijn vertrek uit Griekenland, en dus ongeveer in juni 2018, voor het laatst op medische consultatie ging en hierbij niet vermeldde dat hij toen reeds erkend werd als vluchteling (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 8), toont verzoeker niet *in concreto* aan dat hij als persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland, een status waar overeenkomstig het EU-acquis bepaalde rechten en voordelen aan verbonden zijn, geen toegang zou kunnen hebben krijgen tot een passende behandeling in Griekenland. Bovendien wordt in de bestreden beslissingen nog terecht geoordeeld dat de aangehaalde gebreken in de zorg voortvloeien uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in Griekenland. Verzoekers tonen evenwel niet aan dat deze gebreken van dergelijke aard zijn dat er sprake is van een systematisch onvermogen vanwege de Griekse autoriteiten dat tot gevolg zou hebben dat verzoekers bij een terugkeer naar Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. In dit verband dient nog te worden opgemerkt dat verzoekers verklaarden dat verzoeker in België geopereerd werd aan zijn tumor en dat hun zoontje het nodige aangepaste schoeisel (steunzolen) heeft ontvangen (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 5 en 7); Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 4, p. 4). Bij aanvang van de procedure heeft verzoeker overigens nog vermeld dat zijn tumor geen kanker betrof (DVZ-verklaring verzoeker, stuk 3, p. 12).

Verzoekers tonen, gelet op wat voorafgaat, dan ook niet aan dat zij louter omwille van hun gezondheidstoestand bij een terugkeer naar Griekenland vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen.

Verzoekers sturen met hun betoog over hun gezondheid aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (cfr. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Bovendien tonen verzoekers niet aan dat zij louter omwille van het feit dat zij een gezin van vijf vormen een bijzondere kwetsbaarheid vertonen die tot gevolg heeft dat zij buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissingen en in hetgeen voorafgaat over hun persoonlijke omstandigheden. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedenterwerking. Bovendien wordt elk verzoek individueel, op de eigen merites beoordeeld.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij, als personen die internationale bescherming genieten in Griekenland, een bijkomend nadeel kennen ten opzichte van Griekse burgers omdat zij de taal niet spreken, de maatschappij en de cultuur niet kennen en geen familiaal of sociaal netwerk hebben, merkt de Raad op dat verzoekers met dergelijk verweer andermaal niet *in concreto* aantonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissingen en in hetgeen voorafgaat over hun persoonlijke omstandigheden.

Waar verzoekers aanvoeren dat zij omwille van de huidige COVID-19-pandemie en de impact ervan op de situatie in Griekenland een groot risico zouden lopen op besmetting en hen zou blootstellen aan een situatie van onmenselijke en vernederende behandeling, merkt de Raad op dat de door verzoekers aan het verzoekschrift gevoegde informatie ter staving van dit verweer (verzoekschrift, stukken 4-10 en 19-22) dateert van maart 2020. Verzoekers brengen evenwel geen informatie bij waaruit blijkt dat de COVID-19-pandemie en de impact ervan op de gezondheidszorg in Griekenland actueel een zodanig niveau zou bereiken dat dit tot gevolg heeft dat verzoekers bij een terugkeer naar Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat de commissaris-generaal geen garanties heeft gevraagd aan de Griekse autoriteiten dat zij ontvangen zouden worden in omstandigheden waar zij als vluchteling recht op zouden hebben, merkt de Raad op dat de *in casu* bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel betreft en dat hoe dan ook geen enkele wetsbepaling de commissaris-generaal verbindt om dergelijke garanties aan de Griekse autoriteiten te vragen alvorens een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek te nemen omdat verzoekers internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat.

De stelling dat verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland zullen blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoekers *in concreto* aantonen dat zij in een situatie zouden belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat hun situatie door onzekerheid of een verslechtering van hun levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekers geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland.

De vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade die verzoekers aanhalen in geval van een terugkeer naar Gaza dient, in het licht van de vaststelling dat verzoekers' verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk werden verklaard omdat zij internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat, niet opnieuw in overweging te worden genomen. De argumentatie in het verzoekschrift met betrekking tot hun vluchtmotieven uit Gaza en de gezondheids- en veiligheidssituatie aldaar en de stukken die aan het verzoekschrift werden gevoegd ter staving van deze argumentatie (verzoekschrift, stukken 18-19 en 23-29) is *in casu* dan ook niet dienstig.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. De Raad kan de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

S. VAN CAMP